

**ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงาน
บริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร**

**Factors affecting the use of information systems to reduce paper
use by working people in Bangkok**

นางสาวศุภรต์ สมิ์ พริกษ์เรืองกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการรับรู้และปัจจัยวัฒนธรรมสารสนเทศที่มีผลต่อกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษ

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีตำแหน่งงานระดับปฏิบัติงาน และมีประสบการณ์ทำงาน 2 - 5 ปี ส่วนพฤติกรรมพบว่าส่วนใหญ่ใช้บริการระบบสารสนเทศเข้ามาใช้แทนกระดาษต่อวัน 6 ครั้ง ขึ้นไป มีระยะเวลาการใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษ 2 - 5 ชั่วโมงต่อวัน และคอมพิวเตอร์ และพบว่าปัจจัยวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มาใช้เป็นแนวทางเพื่อนำผลการวิเคราะห์ และหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขสำหรับการบริหารวางแผน และพัฒนาปัจจัยด้านต่างๆในการปฏิบัติงานของพนักงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร

Abstract

Research on factors affecting the use of information systems in order to reduce paper use by working people, private companies in Bangkok with the purpose of research is to study personal factors Perception behavior and information culture factors affecting working-age groups, private companies in Bangkok regarding the use of information systems to reduce paper use.

The results of the research revealed that most of the personal factors of working group, private companies in Bangkok were female, aged between 31 - 40 years, with a bachelor's degree. Have job positions at operational level and have 2 - 5 years work experience. In the behavior, it is found that most use the information system services instead of paper per day 6 times or more. There is a period of information system usage instead of paper 2 - 4 hours per day. And computers and found that information culture factors in the organization that affect the use of information systems in order to reduce paper use by working people, private companies in Bangkok Overall is at a high level. The research results obtained are used as guidelines for the analysis results. And find ways to improve for management, planning and development of various factors in the operation of the staff to be more efficient for the best interest of the organization.

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีบทบาทที่สำคัญต่อวิถีชีวิตและสังคมของมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศได้สร้างการเปลี่ยนแปลงและโอกาสให้แก่องค์กร เช่น เปลี่ยนโครงสร้างความสัมพันธ์และการแข่งขันในอุตสาหกรรม ปรับโครงสร้างการดำเนินงานขององค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและบริการ เป็นต้น เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทำให้มีการพัฒนาและกระจายตัวของภูมิปัญญา ซึ่งต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยี

องค์กรที่เจริญเติบโตในอนาคตต้องสามารถประยุกต์เทคโนโลยีเข้าไปในโครงสร้างการบริหารงานได้ และการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทและความสำคัญภายในองค์กรอย่างมาก การประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หรือการลดขั้นตอนในการทำงาน โดยการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ลดการใช้กระดาษเป็นเป้าหมายที่สำคัญของธุรกิจในยุคอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งที่ต้องการ คือ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ความรวดเร็ว เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ไฟล์ข้อมูล อีเมล รูปภาพ เสียง หรือระบบมัลติมีเดีย ฯลฯ การเดินทางของคลื่นสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์สามารถส่งผ่านในช่องสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว การจัดส่งอีเมลและข้อความบนเครือข่ายมีต้นทุนโดยรวมถูกกว่าวิธีการอื่น ดังนั้น จึงมีผู้นิยมใช้งานบนเครือข่ายจำนวนมากเลือกใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดและก่อให้เกิดผลกระทบในด้านลบน้อยที่สุดต่อองค์กร สังคม และสิ่งแวดล้อม

วัฒนธรรมสารสนเทศ หมายถึง ผลสะท้อนขององค์กรเกี่ยวกับค่านิยมบรรทัดฐานและการปฏิบัติเกี่ยวกับสารสนเทศโดยผู้ใช้สารสนเทศในองค์กรใช้สารสนเทศตามกระบวนการจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบในระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับประสิทธิภาพขององค์กร วัฒนธรรมสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดการสารสนเทศขององค์กรอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมา เบื้องต้นทางผู้จัดทำวิจัยได้เล็งเห็นว่า การดำเนินการภายในองค์กรประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร เอกสาร สิ่งพิมพ์ จำนวนมาก ทุกๆวัน ส่วนใหญ่บนโต๊ะทำงานของ

กลุ่มคนวัยทำงานในองค์กรบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จะมีกระดาษที่เป็นเอกสารเข้าออกอยู่ตลอดเวลา สิ่งพิมพ์หรือกระดาษเอกสารเหล่านั้นได้รับการคัดลอก ถ่ายสำเนา หรือดำเนินการส่งต่อระหว่างกัน แต่ละเรื่องต้องได้รับการสำเนาและส่งกระจายออกไป หลายต่อหลายเรื่อง เมื่อรับทราบแล้วก็โยนทิ้งไป เอกสารบางชิ้นต้องนำเก็บรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่เป็นแฟ้ม เพื่อการอ้างอิง หรือใช้งานในวันข้างหน้า เห็นได้ชัดว่า เอกสารทุกชิ้นมีต้นกำเนิดมาจากการจัดพิมพ์ครั้งแรกโดยใช้คอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมป้อนข้อมูลเอกสาร ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า เอกสารเกือบทุกชิ้นเคยเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์มาก่อน ทำไมกลุ่มคนวัยทำงานในองค์กรบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครไม่จัดการกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เหล่านั้นตั้งแต่เริ่มต้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษ
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความรู้เกี่ยวกับวิธีการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรมสารสนเทศ และปัจจัยในการพัฒนาวัฒนธรรมสารสนเทศ

การพัฒนาให้เกิดวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรนั้นประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ (Davenport & Prusak, 1997 ; Choo, 2002 ; Sangdee, 2009) ดังนี้

1. โครงสร้างพื้นฐานทางสารสนเทศ (Information Infrastructure) ได้แก่ ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรที่ส่งผลต่อการจัดการ

และการใช้สารสนเทศในองค์กร นอกจากนี้โครงสร้างการทำงานขององค์กรเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารสารสนเทศในองค์กร

2. ค่านิยม (Value) เป็นความเชื่อเกี่ยวกับเป้าหมายและอัตลักษณ์ขององค์กรว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร ทั้งยังเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสำคัญของสารสนเทศในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงานและความสำเร็จขององค์กรความสำเร็จหรือผลประกอบการที่เพิ่มขึ้นขององค์กร อาจพิจารณาจากผลกำไร ผลผลิตที่มากขึ้น ซึ่งความสำเร็จขององค์กรสามารถวิเคราะห์ได้จากเอกสารต่างๆ เช่น เอกสารรายงานประจำปี องค์กรที่มี การพัฒนาวัฒนธรรมสารสนเทศในระดับสูงจะส่งผลให้บุคลากรในองค์กรมีการใช้สารสนเทศในกิจกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง และส่งผลต่อผลิตภาพหรือผลประกอบการขององค์กรที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านของคุณภาพ ผลผลิตและผลกำไร

3. บรรทัดฐาน (Norm) ได้รับอิทธิพลจากค่านิยม และส่งผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับสารสนเทศ เป็นกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติขององค์กรในด้านสารสนเทศและการควบคุมคุณภาพสารสนเทศที่ใช้บรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์อาจเป็นสิ่งที่เป็นการ หรือไม่เป็นทางการก็ได้ บรรทัดฐานที่ไม่เป็นทางการมีอิทธิพลต่อการสร้าง การไหลเวียน และการใช้สารสนเทศของบุคคลและกลุ่มบุคคลในองค์กร บรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการอาจคงอยู่เพื่อเป็นแนวทางและควบคุมสารสนเทศในฐานะที่เป็นทรัพย์สินขององค์กร

4. การปฏิบัติ (Practice) เป็นรูปแบบหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทขององค์กร โครงสร้างและการปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ ซึ่งการปฏิบัติอาจวัดได้โดยการสังเกต หรือการอธิบายกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหา (Seeking) การจัดการ (Organize) การใช้ (Use) และการ แบ่งปันสารสนเทศ (Information Sharing) ในการปฏิบัติงานประจำวัน การปฏิบัติในองค์กรบางอย่างอาจ เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลของการใช้สารสนเทศขององค์กร ตลอดจนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมหรือพัฒนาวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กร

องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นเป็นตัวชี้วัดที่ทำให้เกิดการรวมตัวกันเป็นวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กร (Abell&Winterman, 1992; Davenport, 1997 ; Correia& Wilson, 2001 ;

Choo, 2002 ;Ponjuan, 2002 ; Curry & Moore, 2003) ระยะการพัฒนาวัฒนธรรมสารสนเทศ ในการพัฒนาวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรนั้นสามารถจำแนกการพัฒนาได้เป็น 4 ระยะ (Davenport, 1997) ได้แก่

1. ระยะการพัฒนา คือ เป็นระยะที่องค์กรใช้สารสนเทศส่วนใหญ่จากภายใน มักใช้สารสนเทศในช่วงสั้นๆ โดยให้ความสนใจสารสนเทศที่จำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมที่จำเป็น เช่น สารสนเทศด้านขายและการโฆษณา มีการใช้สารสนเทศภายนอกองค์กรน้อย

2. ระยะฟื้นฟู คือ เป็นระยะที่องค์กรมีการรวบรวมและเผยแพร่สารสนเทศภายในองค์กร เพื่อความร่วมมือในการปฏิบัติงาน มีวัฒนธรรมสารสนเทศแบบเสี่ยงภัย องค์กรจะตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศในการบริหารและการปฏิบัติงานเพื่อให้ตอบสนองความต้องการต่อการแข่งขัน

3. ระยะวุฒิภาวะ คือ เป็นระยะที่เน้นการใช้สารสนเทศจากภายในมากกว่าภายนอก มีวัฒนธรรมสารสนเทศแบบทำจริงเล่นจริง ความสนใจในการใช้สารสนเทศเริ่มคงที่ องค์กรมีโครงสร้างแบบราชการ เน้นการควบคุมซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการไหลของสารสนเทศภายใน องค์กร บุคคลมีความเชี่ยวชาญน้อยลง

4. ระยะเสื่อม คือ เป็นระยะที่บุคลากรในองค์กรมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสารสนเทศ ไม่สนใจข่าวสารภายนอก มีการสื่อสารภายในองค์กรน้อย มีวัฒนธรรมสารสนเทศแบบกระบวนการบริหารให้ความสำคัญต่อสารสนเทศภายใน การสื่อสารภายในและภายนอกองค์กรลดลงอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มคนวัยทำงาน บริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

1. เพศ จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร เป็นเพศหญิงจำนวน 235 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 58.8 และเพศชาย จำนวน 165 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.3 ตามลำดับ

2. อายุ จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 206 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 114 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 28.5 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 44 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.0 และอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 340 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 85.0 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 34 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.5 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

4. ตำแหน่งงาน จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานระดับปฏิบัติงาน จำนวน 202 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 50.5 และมีตำแหน่งระดับหัวหน้างาน จำนวน 198 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 49.5 ตามลำดับ

5. ประสบการณ์ทำงาน จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 2 – 5 ปี จำนวน 320 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 80.0 รองลงมามีประสบการณ์ทำงาน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 44 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.0 และมีประสบการณ์ทำงาน ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรม การรับรู้เกี่ยวกับวิธีการนำระบบสารสนเทศมา ใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจง จำนวนและค่าร้อยละการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมา วิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. ความถี่ในการนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้แทนกระดาษต่อวัน จำนวน 400 ราย พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการระบบสารสนเทศเข้ามาใช้แทนกระดาษต่อวัน 6 ครั้งขึ้นไป

จำนวน 124 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 31.0 รองลงมาคือผู้ใช้บริการระบบสารสนเทศเข้ามาใช้แทนกระดาษต่อวันน้อยกว่า 2 ครั้งต่อวัน จำนวน 82 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.5 และผู้ใช้บริการระบบสารสนเทศเข้ามาใช้แทนกระดาษต่อวัน 3 – 5 ครั้งต่อวัน จำนวน 19 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 48.5 ตามลำดับ

2. ระยะเวลาการใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน จำนวน 400 ราย พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน 2 - 5 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 166 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.5 รองลงมา คือ ผู้ที่ใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน 6 - 10 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 147 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 36.8 ผู้ที่ใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวันน้อยกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 59 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.8 และผู้ที่ใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน 10 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 28 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

3. ประเภทอุปกรณ์สารสนเทศแทนการใช้กระดาษใดมากที่สุด จำนวน 400 ราย พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 206 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ โน้ตบุ๊กจำนวน 178 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 44.5 โทรศัพท์มือถือ จำนวน 13 ราย คิดเป็นอัตราส่วน ร้อยละ 3.3 และอื่นๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ พบว่า ระดับปัจจัยวัฒนธรรมสารสนเทศในองค์กรที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนโยบายสารสนเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านวิสัยทัศน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก ด้านโครงสร้างองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก ด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.63 อยู่ในระดับมาก และด้านงบประมาณ และรายได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (Independent Sample T-test) ในการทดสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านนโยบายสารสนเทศ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร และด้านงบประมาณ และรายได้ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .000, .000, .001, .001, .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครมีเพศแตกต่าง มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านวิสัยทัศน์ ด้านนโยบายสารสนเทศ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร และด้านงบประมาณและรายได้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานแต่พบว่าด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .110 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครมีเพศแตกต่าง มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

พบว่าระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .429,

.292, .297 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานและพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .001**, .001**, .027** ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านวิสัยทัศน์ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ในการทดสอบ พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้าน โครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการ สารสนเทศ ค่า Sig ค่าเท่ากับ .617 .220 .204 .128 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศจำแนกตามระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานและพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ และด้านงบประมาณและรายได้ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .000**, .008** ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านวิสัยทัศน์ และด้านงบประมาณและรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งงาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตำแหน่งงานของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (Independent Sample T-test) ในการทดสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ และด้านนโยบายสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .421, .280, .452, .387, .949 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครมีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ และด้านนโยบายสารสนเทศที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานแต่พบว่า ด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครมีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามประสบการณ์ของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ในการทดสอบพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .071, .424, .155, .440, .079 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน และพบว่าด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศมีค่า Sig ค่าเท่ากับ .041** ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกจำแนกตามประสบการณ์ ด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการใช้งาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามความถี่ในการใช้งานของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ในการทดสอบพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกความถี่ในการใช้งาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ Sig ค่าเท่ากับ .175, .430, .776, .081 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐาน พบว่าด้านการบริหารและด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ มีค่า Sig ค่าเท่ากับ .036** , .015** ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการใช้งาน ด้านการบริหารและด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกระยะเวลาการใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ในการทดสอบพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกระยะเวลาการใช้ระบบสารสนเทศแทนการใช้กระดาษต่อวัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหารด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ โดย Sig มีค่าเท่ากับ .424, .554, .178, .223, .135, .438 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหารด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทอุปกรณ์สารสนเทศแทนการใช้กระดาษ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ในการทดสอบพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของ

กลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทอุปกรณ์สารสนเทศแทนการใช้กระดาษ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหารด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ โดย Sig มีค่าเท่ากับ .962, .602, .324, .902, .934, .996 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อลดการใช้กระดาษของกลุ่มคนวัยทำงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านวิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหารด้านงบประมาณและรายได้ ด้านนโยบายสารสนเทศ และด้านหน่วยงานบริการสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยและงานวิจัยในอนาคต

1. บริษัทควรพัฒนาวัฒนธรรมองค์การ สามารถกระตุ้นให้บุคลากรทางด้านการพัฒนาสารสนเทศ ในบริษัทปฏิบัติตามถ้าเป็นไปได้ บริษัทควรพยายามปลูกฝังวัฒนธรรมองค์การทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านนวัตกรรมสารสนเทศ ด้านการให้ความสำคัญกับผลงาน ด้านการใส่ใจในรายละเอียด และด้านการแข่งขันเชิงรุก ให้เป็นวัฒนธรรมหลักของบริษัท

2. การสร้างวัฒนธรรมองค์การด้านสารสนเทศเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาอย่างมาก ดังนั้น บริษัทควรจัดตั้งระบบการทำงานที่สนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมองค์การอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานอาจไม่เป็นที่ต้องการของพนักงาน บริษัทควรสร้างแรงจูงใจเพื่อให้พนักงานให้ความร่วมมือ เช่น การให้รางวัลกับพนักงานที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ช่วยสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมองค์การ นอกจากนี้ เกณฑ์ในการรับสมัครงาน ควรนำวัฒนธรรมองค์การเหล่านี้มาพิจารณา เพื่อการทำงานร่วมกันที่ดีของคนในองค์กร และหลีกเลี่ยงความคิดหรือพฤติกรรมที่ไม่ตรงกัน

บรรณานุกรม

ก่อเกียรติ ขวัญสกุล. (2547). สารสนเทศเพื่อการค้นคว้า. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสารสนเทศศาสตร์ แลบรรณารักษศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

กิตติ ภัคดีวัฒนกุล,พนิดา พานิชกุล. (2546). คัมภีร์การวิเคราะห์และออกแบบระบบเคทีพี แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด.

กุลจักร ฉัตรกุล ณ อยุธยา. (2549). ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ. (ออนไลน์).

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินดารัตน์ เบอรพันธุ์. (2544). การวิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ. (2544). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ : วิ.เจ.พรินต์ติ้ง.

จิตติรัตน์ บำรุงวงศ์ (2555) . การรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์ของกรมทางหลวงชนบท. มหาวิทยาลัย รามคำแหง. สำนักหอสมุดกลาง.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์และไพบูลย์เกียรติโกมล. (2545). ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส

ดำรงค์ วัฒนา. (2539).ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการกับการปรับกรรมวิธีในการบริการสาธารณะให้ทันยุคโลกาภิวัตน์. วารสารสังคมศาสตร์ 30(1-2).

ดวงเดือน จันทรเจริญ. (2548). การบริหารกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น